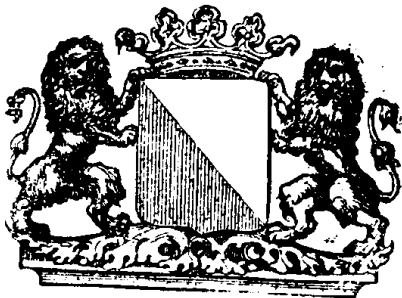

WOENSDAG

9 NOVEMBER.

UTRECHTSCH PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BEJVOEGSEL.

UTRECHT, Woensdag 9 November.

Terwijl te Zurich telkens kleine bezwaren vrijkomen, die het bepaald sluiten van den vrede nog bemoeijelijken, — o. a. thans over de herleiding van de Lomb. guldens in franken, of wel over het al of niet kontant uitbetalen van een deel der schuld die Sardinie overneemt, waardoor Oostenrijk eene aanmerkelijke schade zou belopen, — blijven het altijd het kongres, de deelneming daaraan door Engeland, en de indruk, dien de brief van keizer Napoleon over Italië maakt, die den kring vormen waarin men zich beweegt. Heden is daarover niets nieuws te zeggen, dan dat men beweert, dat Frankrijk zich een weinig meer aan de Britsche staatkunde schijnt te willen aansluiten, waaruit men het verklaren zou, dat Napoleon de benoeming van een Regent over Midden-Italië niet zou afkeuren; men zegt, dat Englands invloed trouwens een weinig is toegenomen, omdat er te Breslau werd aangenomen, dat noch Rusland noch Pruisen aan 't kongres zouden deelnemen, wanneer Engeland zich terugtrok. Er was dus meer behoefte, om het Britsche Kabinet te doen buigen, en is men daarin geslaagd, Frankrijk zal zeker daarvoor een klein offer hebben moeten brengen, dat de vriendschap met Oostenrijk inmiddels een weinig zal bekoelen. Uit dat oogpunt beschouwt men in enkele kringen den brief van keizer Napoleon, die in Italië niet algemeen heeft voldaan, maar die te Weenen veel minder goed is ontvangen. Het maken van Venetië tot een Italiaanschen staat, en het overgeven van Mantua en Peschiera aan een Ital. Bondsleger acht men te Weenen als eene vernederende voorwaarde, en de brief van keizer Napoleon als eene uitbreiding aan de preliminairen van Villafranca gegeven, die voor Oostenrijk zeer ongunstig is. Te Weenen ziet men het kongres dus weder meer met leede oogen aan, als 't bewaarheid wordt, dat een zijner voornaamste steunen op 't kongres, Frankrijk, zoo'n merkbaaren terugtrek doet.

Intusschen wordt van eene andere zijde beweerd, dat Engeland, door het gebeurde te Breslau versterkt, in plaats van geïsoleerd te staan, gelijk enkele bladen en o. a. de *Augsb. Zeit.* hebben willen beweren, ook eene algemeene ontwapening verlangt, en buitendien door de uitbreiding, die de Marokkaansche oorlog neemt, nieuwe moeilijkheden oppert, alvorens voor goed zijne toetreding tot het kongres toe te zeggen.

Even als te Parma is ook in de Romagna en in Toskane het regentschap van den prins van Carignan afgekondigd. Als de prins de opdracht aanneemt, verwacht men daarvan voor Midden-Italië veel goeds. — Opmerkelijk is het, dat men uit Rome meldt, dat de regering er met te korten heeft te strijden, terwijl het voorloopig bewind van Romagna heeft openbaar gemaakt, dat het een voordeelig slot in kas had.

In Marokko wordt de Heilige oorlog gepredikt. Door de stormen is het overbrengen van Spaansche troepen verhinderd, maar de oorlog zal weldra aangaan, en de strijd dreigt heftig te worden door de opgewondenheid, die zich van beide zijden openbaart. Het *J. des Déb.* heeft dan ook te kennen gegeven, dat Spanje zich zeker door de wapenen goede waarborgen zal weten te verschaffen, tegen verdere verkeerde bejegeningen der Barbarysche stammen. Maar juist die waarborgen zouden Engeland ergeren.

De sinds gister ontvangen **telegrafische depeches** laten wij hieronder volgen:

Bologna, Maandag avond. De vergadering der Romagna heeft eenstemmig bij geheime stemming de volgende motie aangenomen: Prins *Eugenius van Savoye-Carignan* is tot regent benoemd en met de uitgebreidste volmagt bekleed. Voorts heeft de minister *Pepoli* in de vergadering eene boodschap van de regering voorgelezen, waarin gezegd wordt, dat aan de groote mogendheden eene memorie is gezonden betreffende den wensch der bevolking, terwijl daarin ook gewezen wordt op de lasteringen, waaraan het voorloopig bewind heeft ten doel gestaan en die thans in de memorie gelogenstraft worden. De gedragslijn der regering was gematigd, want in de gematigdheid ligt de kracht en de roem der nationale beweging.

Tevens is de balans van de inkomsten en uitgaven over het trimester blootgelegd. Daaruit blijkt, dat er een batig saldo is van 1,600,000 franks. De boodschap eindigt met de verklaring, dat het regentschap 's lands krediet zal verhoogen, terwijl

Midden-Italië daardoor met des te meer gezag voor het kongres kan optreden.

Turijn, Dingsdag. Volgens tijdingen uit Florence van gister avond, heeft de nationale vergadering na kennisneming van eene boodschap van den president van den raad, het volgende voorstel naar de sektiën gezonden: »De vergadering benoemt den prins van Carignan tot regent van Toskane in den naam van koning *Victor Emmanuel*."

Het publiek heeft dit voorstel met luide toejuichingen begroet. Heden zal het voorstel in overweging worden genomen.

Modena, Dingsdag. Men spreekt van eene voorwaartsche beweging door de Pauselijke troepen gedaan naar de grenzen bij Catolica.

Weenen, Dingsdag. Het besluit tot het vermeerderen van het aantal leden van den rijksraad, met het doel om aan dat ligchaam de kontrole van het financieel beheer op te dragen, is, naar men verneemt, thans genomen.

Frankfort, Dingsdag. Men verzekert, dat Engeland nieuwe zwaarigheden aan het kongres in den weg stelt; het zou vooraf algemeene ontwapening vorderen. Ook zou de krijg van Frankrijk en Spanje tegen Marokko nadeelig werken op het kongres.

Kassel, Dingsdag. De Tweede Kamer heeft besloten, het adres tot herstel der grondwet van 1831 nu tot de Bondsvergadering te rigten. Slechts vijf stemmen hebben zich tegen dit voorstel verklaard.

Londen, Dingsdag. Lord *John Russell* heeft aan de deputatie, die hem om Englands tusschenkomst ter bevrijding van het kind *Mortara* verzocht, geantwoord, dat Engeland zich in deze zaak niet kan mengen.

Londen, Dingsdag. Men berigt, dat keizer *Alexander* en de prins regent te Breslau overeengekomen zijn de herziening der verdragen van 1815 noch het houden van een kongres, zonder dat Engeland er aan deel neemt, te zullen gedoogen.

Marseille, Dingsdag. Volgens berigten uit Algerie neemt de gisting in Marokko toe. De heilige oorlog tegen Spanje wordt er gepredikt. Aan de Algerijnsche grenzen heerscht insgelijks opgewondenheid, zoodat het noodzakelijk is de Fransche troepen aldaar te versterken, zoolang de oorlog tegen Spanje duurt. De vijandelijke stammen worden door generaal *Martimprey* vervolgd. Zij schijnen echter naar het binnenland geweken te zijn.

Londen, heden, Woensdag. De *London Gazette* bevat eene korrespondentie over Marokko, waarin de Spaansche regering den Amerikaanschen gezant belooft, dat de bezetting van Tanger niet na het sluiten van den vrede zal voortduren, en dat Spanje geen de scheepvaart beheerschend punt der Marokkaansche kust zal bezetten.

Prins *Frederik Wilhelm* van Pruisen is met zijn gemalin met veel eerbewijzen ontvangen. De prins van Wales is van Oxford hier aangekomen.

Parijs, heden, Woensdag. De *Moniteur* bevat eene depeche van generaal *Martimprey*. Den 6. November heeft generaal *Devaux* met twee divisien de Zekkoaras aangevallen en de vijandelijke stammen naar het Zuiden teruggeslagen. Generaal *Durieux* heeft door eene behendige manoeuvre een gelijk voordeel op die stammen behaald, daarbij een grooten onmetelijken buit makende en vele banieren en wapenen nemende. Onze troepen zijn in den besten toestand. Overal heerscht schrik en smeekt men om genade.

In onze Tweede Kamer zijn gister de beraadslagingen over de spoorweg-voordragten voortgezet. Voor 't eerst hebben drie leden die verdedigd. De heer *Betz* heeft dat met de meeste kracht gedaan. Hij wilde niet het lokaal belang voorstaan, maar hij heeft toevallig als Rotterdammer in het belang van Rotterdam gesproken, even als de regering Rotterdam toevallig wil bevoordeelen. De heeren *Dommer* en *Bieberstein* hebben even toevallig de Nijmeegsche en Maastrichtsche belangen voorgestaan! De heeren *v. Idserda* en *v. Foreest* hebben tegen de voordragten gesproken; de laatste zal voorstellen, dat de Kamer bij de wet de spoorweg-lijnen aangeve, die zij verlangt. Eindelijk heeft de heer *v. Lijnden* de regeringsplannen bestreden, ofschoon die in 't belang waren van 't distrikt, dat hij vertegenwoordigt. Deze zou zeker kunnen zeggen, dat hij zich boven de lokale belangen stelt! — Heden spreekt de heer *v. Asch v. Wyck*.

— *Z. M.* heeft benoemd tot burgem. van Bolsward *H. M. Ament*; tot plaatsv. kantonr. te Oosterhout *H. M. F. v. Weel*, notaris aldaar; te Ginneken en Bavel *P. H. J. G. Jonckheer*, notaris te Ginneken; en tot regter in de arr. regtb. te Goes, mr *J. G. de Backer*, thans kantonr. te Cortgene.

— Voor *Z. K. H.* den prins van Oranje zijn te 's Hage uit Rusland prachtige geschenken aangekomen.

— Naar men verneemt, heeft *Z. M.* de keizer van Rusland aan den majoor van den Bosch, van den gen. staf, adj. van *Z. K. H.* den prins van Oranje, geschonken het ridderkruis van de 2. kl. der orde van St. Stanislas.

Gedurende het verblijf van den keizer van Rusland te Warschau heeft de adel de schitterendste feesten gegeven. Bij prinses *Gortschakoff* is eene soirée gegeven, waar 6 schitterende *tableaux* zijn vertoond, om niet in de gewone gemakkelikheden der soirées te vervallen. Tot spreuk was genomen: de adel legt pligten op, de arbeid verheft, de liefde vereent en bekroont. Eerst was het een groep van markiezen en markiezinnen, met hun gevolg in kostuum *Louis XV.*, daarna een groep uit den Riddertijd, met wapenknechten, vervolgens Slavonische dorpbewoners en bewoonsters, eindelijk eene Chinesche vertooning en ten slotte al die gekostumeerden in een geheel vereenigd. De graven *Kosakowski* en *Przedziecki* hadden de vertooning zaargesteld, terwijl prins *Vassiltschikoff* en de heer *Wienawski* het muzikale deel van den avond hadden geregeld. Behalve de keizer, woonden de hertog van Saksen Weimar en de prins v. Oranje de soirée bij.

— Men zal zich herinneren, dat in de vorige zitting der Staten-Generaal een wets-ontwerp is verworpen tot regeling eener overeenkomst tusschen de regering en de maatschappij tot indijking der Ooster Schelde. Ingevolge de koncessie meenen wij, is de regering thans eigenaar van al de werken, die door de maatschappij zijn uitgevoerd en den hoofd-ingeneur van den waterstaat in Zeeland aangeschreven, die in bezit te nemen.

*— De provinciale staten hebben zich gister met de verdere behandeling der wijzigingen in het veenreglement bezig gehouden en de door de daartoe benoemde komm. gedane voorstellen aangenomen, uitgenomen het voorstel, bepalende dat van den staat der veenderijen kaarten zullen worden opgemaakt.

In de aanstaanden Donderdag te houden zitting zullen de rapporten betreffende de ontwerp-reglementen voor eenige waterschappen en de subsidie aan het 6. landhuishoudkundig kongres behandeld worden.

*— Men schrijft ons;

Te Finsterwold bevindt zich thans een zestiental aannemers met het doel om de begrooting op te maken van de werkzaamheden, benoodigd tot het leggen van een dijk, bestemd voor het inpolderen van den Dollard. Reeds vroeger is dit belangrijke werk door eene kommissie van ingenieurs opgenomen en zijn de onkosten begroot op f 900,000. De dijk zal worden gelegd van Termunten tot aan den hoek door den inham van den Dollard gevormd, waardoor, zoo wij wel zijn ingelicht, 1300 bunders uitmuntende grond aan het geweld des waters zullen worden ontnomen. Evenwel zal het leggen van den dijk nog al aan bezwaren onderhevig zijn, dewijl op vele plaatsen 15 en meer voeten water staat, zoodat zelfs het water bij eb niet geheel weglloopt.

Mogt men er in slagen de met Hannover gevoerde onderhandelingen dien betreffende tot goeden uitslag te brengen, dan zal het werk van nog veel grooter omvang worden en de dijk in de rigting van het Oostvriesche dorp Pogen gelegd worden. Daardoor zou de Dollard geheel verdwijnen en de, voornamelijk in het jaar 1277 door den vloed verzwoegene 33 kerkdorpen als anderszins, weder in de meest vruchtbare landstreek worden herschapen.

— Sedert eenige dagen ligt te Nieuwveen Zevenhoven voor de belanghebbenden ter lezing een ontwerp-besluit van Ged. Staten van Z.-Holland en Utrecht, tot splitsing van de Nieuwkoopse Droogmakerij, in twee polders, elk met een afzonderlijk bestuur. De vele tegenstanders van dezen maatregel beweren, dat daardoor dit schoone geheel met eenen bijna gewissen ondergang wordt bedreigd, doordien

de magt van de beide nu te ontstane *afzonderlijke* polders als *onafhankelijk waterschap* zal worden opgeofferd aan de hoogheemraadschappen van Rijn- en Amstelland. Men verneemt dan ook dat de ingelanden, vertegenwoordigende ruim 5000 bunders, de verzoekers van deze splitsing, die verre weg de minderheid uitmaken, daar zij slechts 650 bunders bezitten, zullen doen insinueren tot voldoening van alle te maken kosten en tot vergoeding der schade, die het gevolg der splitsing zullen zijn. *Hbl.*

*— Te Nijmegen en Maastricht zullen bij de 1e en 5e reg. inf. proeven worden genomen met een nieuw model ledergoed, om randsel en patroontasch met een riem over den schouder te dragen.

— Wij vernemen, dat door het dep. van oorlog aan de korpsen infanterie een nieuw voorschrift zal worden verstrekt omtrent het behandelen ten de wijze van laden van het tirailleurs geweer. *H. en Eff. bl.*

*— De kapl. bij de genie *de Wijs* is van Dordt naar Utrecht vertrokken, om hier werkzaam te blijven.

*— Nopens het onderzoek, dat omtrent kazernen en milit. hospitalen wordt ingesteld, schrijft men ons nader: »De minister van oorlog heeft aan de garnizoenskommandanten en belanghebbende autoriteiten eene cirkulaire gerigt, om in hunne garnizoenen eene kommissie samen te stellen, bestaande uit den garnizoens-kommandant, den eerst aanwezenden off. van gez., den eerstaanw. off. der genie en de chefs der korpsen, ten einde na te gaan in welken staat de kazernen, de zieken-inrigtingen, de onderofficiers-woningen, enz. enz., zich bevinden; tevens zal die kommissie een rapport moeten uitbrengen over de prijzen der officierswoningen. — De kommissie zal vóór 1. Jan. 1860 haar rapport moeten ingediend hebben, zoodat men meent dat bij den minister van oorlog het plan bestaat om die garnizoenen, waarin de woningen niet naar behooren of schadelijk voor de gezondheid zijn, te doen ontruimen.»

*— Men schrijft ons uit 't Nieuwe Diep, dat er wel vroeger sprake van is geweest, dat de Wassenaar welligt te Lissabon bevel zou bekomen naar O. I. te stevenen, maar dat dit denkbeeld thans geheel is ter zijde gesteld. De Wassenaar zal in 't volgende voorjaar hier te lande terugkeeren. Dat is wel wat spoedig van terugkeeren spreken, als men nog niet is uitgezeild, maar een berigtje over het waarschijnlijk vertrek van den Wassenaar naar Indië doet mij van terugkeeren gewagen.

Door het breken van de zware leggers van Z. M. stoomschip Wassenaar, heeft Z. M. korvet Juno nog al schade bekomen. De Wassenaar driftig wordende, kwam, gierende om de zware voortekting, op zijde der Juno, welke zeilklaar lag voor Oost-Indië, met dat gevolg, dat voor- en bramsteng van de korvet braken, en de verschaning beschadigd werd. Alleen aan de doeltreffende maatregelen van den kommandant van de Wassenaar is het toe te schrijven, dat grootere schade, ja zelfs ongelukken zijn voorkomen.

— Het twaalfstal te Amsterdam gevormd, ter vervulling van de vakature, ontstaan door 't overlijden van den heer *Brave* is: *Ds. Abresch*, pred. te Middelburg; *Ternooy Apel*, te Delft; *Berlage* te Zalt-Bommel; *Francken*, te Rotterdam; *ter Haar*, te Nijmegen; *Hooykaas Herderschee*, te Nijmegen; *Kits van Heyningen*, te Deventer; *Ten Kate*, te Middelburg; *van Oosterzee*, te Rotterdam; *Poortman*, te Zwolle; *Romeny*, te Leeuwarden; *van Toorenenbergen*, te Purmerend.

— Door wijlen den heer *Klosner*, te 's Bosch, is o. a. vermaakt aan de diakonie der Herv. f 1000, aan de armen der Herv. gem. f 500, aan 't Geref. weeshuis f 1000, aan 't R. K. weeshuis f 500, en aan de Israël. armen f 500.

— Het *Tijdschrift van Geneeskunde* deelt o. a. de volgende niet onbelangrijke waarnemingen mede, betreffende het heerschen der cholera in deze stad:

Van 6 September tot 19 Oktober dezes jaars zijn hier ter stede 279 personen door de cholera aangetast. De verhouding van hen die genezen zijn tot het getal der dooden is ongunstiger dan bij de epidemie van 1848 en 1849; doch iets gunstiger dan bij de latere epidemien. De 279 lijdens wonden in 193 huizen, wier wijknummer is opgegeven, doch 9 in schuilen of in niet met het wijknummer opgegeven huizen. Van die 193 woningen waren 113 in vroegere epidemien reeds aangetast; sommige waren nooit vrijgebleven. Bijzonder ongunstig is de verhouding voor de vier buitenwijken, aangezien in deze van de 50 aangetaste woningen of slopjes, 56 reeds vroeger aangetast waren. In deze buitenwijken vindt men dan ook de meeste moddersloten, mestvaalten en varkenshokken. In de buitenwijk M. waren van de 32 woningen, waarin de ziekte zich nu vertoond heeft, 22 ook reeds vroeger aangetast.

— De visscherij op houting gaat te Woudrichem zeer slecht. Visschers beweren, dat het digten van kluizen tusschen Werkendam en Dordt de oorzaak van het gemis aan die vischsoort zou wezen.

— De wet van medeplichtigheid aan kindermoord, door het hof van Zwolle ter dood veroordeelde vrouw *Salomon* is te Zwolle in de gevangenis overleden.

— Te Lutten zijn een 15 en 50jarig jongeling, die beiden aan overvallen leden, terwijl men hen alleen liet, in 't vuur geraakt; den een heeft men een been moeten afzetten, de ander is geheel verbrand.

*— Voor korten tijd hebben mevr. en de heer *Doetsch* alhier een concert in de Domkerk gegeven, dat goed bezocht en goed bevallen is. Zij zijn er door aangemoedigd nog een concert te geven, met welwillende medewerking van de heeren *Dahmen, Becker, Umland* en *Haak*; dat concert wordt heden avond in de zaal nevens den schouwburg gegeven, en we durven hopen, dat een belangstellend publiek het zal komen bijwonen.

— Men verneemt dat redaktien van drie onzer geachte tijdschriften: de *Alg. Kunst- en Letterbode*, de *Nederl. Spectator* en de *Tijdstroom*, dezer dagen besloten hebben haar werk met 1 Jan. 1860 gezamenlijk voort te zetten, en aan den *Nederl. Spectator* zoodanige wijziging en uitbreiding te geven, dat voortaan, hetgeen in de drie afzonderlijke tijdschriften werd voorgestaan en medegedeeld, daarin vereenigd zal worden aangetroffen. De *Nederl. Spectator* zal in zijnen nieuwen vorm wekelijks bij de heeren *D. A. Thieme*, te Arnhem, en *Martinus Nyhoff*, te 's Gravenhage, worden uitgegeven. De *Erven Loosjes*, die tot nu toe den *Kunst- en Letterbode* in vereeniging met den heer *Nyhoff* te 's Gravenhage uitgaven, hebben aangekondigd dat zij de uitgave van dat tijdschrift, onder eene nieuwe redaktie, alleen zullen voortzetten.

→ Even als door de keizerin te Compiègne zijn door den tooneeldirekteur te Berlijn de krinolines voor goed afgeschaft, omdat die bij zitten, knielen, enz. onbehagelijke en soms onkiesche houdingen doen ontstaan.

WATERHOOGTE.

Arnhem, 8 Nov., 2.68 El.; + AP. 9.65. Gew. 15 d. De Rijnhoogte te Keulen den 8. Nov. 11 voet 5 duim Rijnl.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

De Tweede Kamer heeft gister voortgezet de discussie over het wetsontwerp betreffende de spoorwegen.

Bij deze beraadslaging heeft de heer *Betz* op den voorgrond gesteld, dat hij, even als de eerste der sprekers uit Amsterdam, heeft getracht, zich losmaken van elk plaatselijk belang, en alleen het algemeen belang heeft pogen in 't oog te houden en te waarderen, en op dien grond heeft hij beweerd, dat dit algemeene belang met de goedkeuring van de onderwerpelijke voordragt allezins zou worden bevorderd. Dit belang vereischt minder een weg, die goede renten voor de ondernemers kan opleveren, dan wel een handelsweg, en dan komt het meer aan op het goed en spoedig vervoer van goederen, dan van personen. Hem is voorgekomen, dat derhalve geenszins het binnenlandsch verkeer bij de nog aanteleggen spoorwegen op den voorgrond moet staan, maar daarentegen het buitenlandsch verkeer, en dat aan de verbetering en bevordering van dat verkeer de grootste behoefte is.

De Spr. erkent, met anderen, dat wij voortreffelijke waterwegen bezitten, maar meent, dat het onjuist is, te beweren, dat al de belemmeringen, die daarop drukken, zouden zijn opgeheven. Deze belemmeringen zijn de altijd nog bestaande Rijntollen; de dikwerf zich voordoende lage waterstand en ijs-belemmering, en het gebrek aan spoedig vervoer over dezelve; zonder welken spoed wij geenszins met anderen kunnen mededingen, en ten aanzien waarvan de ons omringende Staten ons zijn voorbijgestreefd.

De verdediging van de noordelijke lijn heeft de Spr. verklaard aan anderen te zullen overlaten, maar wat betreft den zuiden-spoorweg, deze is allezins berekend, om, naar des Spr's. oordeel, niet alleen Rotterdam, maar ook nog twee andere handelsteden aan de Maas en Zeeland, en zelfs Amsterdam met de zuidelijke handelswereld en de Rijnprovincien in verband te brengen, en hij ontkent de waarheid van het beweren, dat Amsterdam, met dergelijke weg, van dit verkeer zou zijn uitgesloten; — dat, indien dit zoo ware, de voordragt geenszins zou zijn te verdedigen, maar dat men van dergelijke vermeende afsluiting wel heeft ge waagd, maar het bewijs daarvan is schuldig gebleven.

De heer *Idserda* besprak meer bijzonder de rigting der Noorderlijn, en bestreed die op dezelfde gronden als zulks door andere Sprs. bereids is gedaan. Hij keurde af het gemis van eene verbinding van Groningen met de Hannoversche Westbaan; de na-deelige positie, waarin Harlingen was gebragt, de onregtvaardigheid, die ten aanzien van het binnenlandsch verkeer was gepleegd, ten gevolge waarvan de Friezen een grooten omweg moesten maken om Amsterdam of Rotterdam te bereiken; de opoffering van Groningen en Friesland aan den wensch om het onbeteekenende Assen in het spoorwegnet op te nemen. Hij had ook bezwaar tegen de financiële voorwaarden, vond geenerlei waarborg in de berekeningen der regering, achtte de offers, die men vergde, veel te groot, en verlangde openbare konkurrentie in zake der spoorwegen. Op al deze

gronden verklaarde de Spr. tegen de voordragt zullen stemmen.

De heer *Dommer v. Poldersveldt* verdeelde de leden naar de verschillende kategoriën van inzichten in de spoorwegaangelegenheden. De eerste was, zeide hij, van hen die meenden dat geene groote behoefte aan een spoorwegnet bestond: de tweede van hen die een plan van eenvoudiger aard zouden wenschen voorgedragen te zien; de derde van hen die niet de voorgestelde maar andere rigtingen verlangden; de vierde eindelijk van hen die, ofschoon niet alle deelen der voorstellen goedkeurende, echter uit besef van bestaande behoefte, over ondergeschikte punten willen heenstappen. Tot deze laatste soort betuigde hij te behooren. De regering verdedigde hij tegen de aanvallen van velen omtrent het vermeende stelsellooze in hare handelingen, en achtte de voorgedragen wijze om tot iets te geraken de geschiktste. Uit de geschiedenis der spoorwegen hier te lande bragt hij eenige bijzonderheden bij, ten betooge dat men tot nu toe hierin ongelukkig geweest is, blijkbaar uit het lang uitstel ondervonden in de aansluiting van den Rijn-spoorweg met Pruisen; uit de op de spoorwegen noodig geworden spoorversmalling; uit den wijden afstand van de stations der Rijn- en Hollandsche spoorwegen; uit de stremming der kommunikatie gedurende een deel des jaars tusschen Holland en België. De keuze van een centraal punt in het hart van het land zou hij ongelukkig achten, daar aldus Amsterdam, als zeehaven niet zeer geschikt geoordeeld, hetgeen het voorstel der kanalisatie door het smalste gedeelte van Holland be wees, ten koste van andere beter gelegen zeeplaatsen zou bevoordeeld worden. Ditzelfde zou geschieden door den aanleg van eene lijn van Utrecht naar 's Hertogenbosch, terwijl nog uit een technisch oogpunt de daargestelling van zoodanigen weg de grootste bezwaren zou opleveren. Hij verklaarde zich te verheugen, dat Zeeland in het ontworpen plan niet over het hoofd was gezien; de bezwaren tegen de uitvoering van de lijn van Rotterdam naar den Moerdijk geopperd, kwamen hem overdreven voor; lijnen van aansluiting van Tilburg aan België, van Nijmegen naar Crefeld en van Maastricht naar Nijmegen had hij gaarne daargesteld gezien. — Wat den rivierovergang betrof, dien over de Maas geloofde hij bij Grave het best daargesteld te kunnen worden, die van de Waal bij Nijmegen zou drie wegen verbinden; niets verzette zich daartegen noch uit een technisch noch uit een krijgskundig oogpunt. Den aanleg der lijn Arnhem, Zutphen, Deventer en regts naar Rheine juichte hij toe; doch met leedwezen miste hij in de concessien de daargestelling der aansluiting van Groningen naar Leer en het leggen eener lijn van Leeuwarden naar Meppel. Ten opzichte van het finantieel in deze zaak ontkende hij niet dat door voor langen tijd de toekomst te binden nadeelen konden ontstaan, maar, oordeelende dat het beter ware aan de belangen van velen te voldoen, geloofde hij dat de daaruit voortspuitende bezwaren niet zoo overwegend waren om de zaak niet tot een einde te brengen. Vóór het wetsontwerp verklaarde hij zijne stem te zullen uitbrengen.

De heer *v. Foreest* zegt in 't begin zijner rede, dat het hoogstwenschelijk is, dat er eene beslissing worde genomen. Wij mogen niet langer bij alle natiën ten achter blijven. Niet alleen de belangen van handel en nijverheid, maar ook de eer, de waardigheid der kamer brengen het mede. Daarom stelt hij zich voor aan het einde van de discussie eene poging aan te wenden om, zonder aanneming van het ontwerp, deze discussie tot een goed einde te leiden, zoo niet van andere zijden daartoe eene poging worde aangewend. Spr. was steeds van oordeel, dat de staat zich niet met den aanleg van spoorwegen behoorde in te laten; dat de spoorweg-ondernemingen, uitsluitend tot de partikuliere industrie behoorden. Hij heeft echter later ingezien, dat dit niet geheel juist was. Het personen- en goederen-vervoer is niet van de roeping van den staat, maar wel het daargestellen van kommunikatie-middelen. De staat heeft b. v. de groote klinkerwegen aangelegd en onderhoudt de rivieren, waarop het vervoer per stoomschepen plaats heeft. Spr. doet uitkomen dat men aanleg en exploitatie van spoorwegen wel moet onderscheiden; de eerste behoort geheel tot den werkkring van den staat en gaat de krachten van partikulieren te boven; de laatste behoort tot dien der partikuliere industrie. Z. i. bestaat het meest rationele stelsel daarin, dat de wet de hoofdlijnen vaststelt, met welker daargestelling de staat zich kan inlaten; en daarna verpachte hij 't gebruik onder solide waarborgen aan de meestbiedende maatschappij, 't zij tegen eene som in eens, 't zij bij rente, geëvenredigd aan de bruto-opbrengst. Wat het spoorwegnet betreft, hij zet hierbij uiteen het nut van een algemeen net. En wil niet alleen den aanleg van alle voorgestelde lijnen, maar tevens de Friesche lijn, de lijn van Utrecht naar 's Bosch, de lijn van Groningen naar de Hannoversche Westbaan en ook de lijn naar het Nieuwe Diep.

Hij is en blijft in genoemde tegen de regeringsvoorstellen, en eindigt met de verklaring, dat hij, eene motie zal voordragen, die nagenoeg aldus zoude luiden: »De kamer, van oordeel zijnde, dat het wenschelijk is, dat bij de wet worde bepaald, welke lijnen door den staat zullen worden aangelegd, sluit

de beraadslagingen en noodigt de regering uit zodanige voordragt te doen."

De heer van Lijnden, geeft ook zijn leedwezen te kennen dat deze kwestie in plaats van zich zuiver tot de spoorwegen te bepalen, in een strijd van lokale belangen is ontaard. Hij verklaart, dat hij zich door geen lokaal belang laat leiden. De plaats zijner inwoning heeft het grootste belang bij de goedkeuring van dit ontwerp, en toch moet hij verklaren, dat hij groote bezwaren daartegen heeft. Men heeft vroeger en ook nu zooveel bezwaren gevonden voor den handel en scheepvaart in den aanleg eener brug nabij Keulen, terwijl men thans de bezwaren voor den waterweg wil vermeerderen, door er nog twee à drie bruggen bij te voegen. Na nog onderscheidene punten te hebben beantwoord, treedt spreker in eene ontwikkeling van zijne bezwaren. Hij herinnert dat bij de daarstelling van spoorwegen drie stelsels in aanmerking komen: 1°. aanleg en exploitatie door den staat; 2°. aanleg door den staat en exploitatie door partikulieren; 3°. aanleg en exploitatie door partikulieren. De regering heeft aan dit laatste stelsel de voorkeur gegeven, maar wat zij heeft voorgedragen, zijn niets anders dan vermomde staats spoorwegen. Al de nadeelen daarvan neemt hij op zich, terwijl de voordeelen voor den staat verloren gaan. Hij schaat zich aan de zijde van hen, die aan staats-spoorwegen boven alles de voorkeur geven. Het werk moge dan wat duurder zijn, maar er zal beter werk worden geleverd, er zal een toezigt op het werk bestaan en er kan *à fur et à mesure* de middelen het toelaten, gewerkt worden. Hij kan zoo gaaf niet toegeven dat de Kamer zich tegen staats-spoorwegen zou hebben verklaard. De reg. heeft daartoe nooit een voorstel gedaan, de kamer heeft nooit bepaald van haar gevoelen daarover doen blijken. Men kan dus niet zeggen dat de kamer de zaak heeft beslist. Thans heeft de staat al de lasten zonder eenige der lusten op zich genomen. Het zal den staat op aanzienlijke kosten komen, en dan blijft het nog onzeker of de onderneming ten uitvoer zal kunnen gelegd worden. Er is nu berekend dat de spoorwegen 100 miljoen aan de schatkist zullen kosten. Vroeger werd door de liberale partij in de kamer steeds beweerd, dat aan iederen gulden een druppel zweet van den belastingsschuldige kleeft; werkt de belastingsschuldige thans minder in het zweet zijns aanschijns? Wat het subsidiën-stelsel aangaat, moet hij zeggen dat het ondervinding hem geleerd heeft, dat het vragen van concessie slechts een azen op subsidie is. Naar zijne overtuiging mag eene onderneming van dat gewigt als de spoorwegen niet aan de partikuliere industrie worden overgelaten.

De heer de Bieberstein treedt op tot verdediging van de lijn Nijmegen-Venlo-Roermond-Maastricht. Hij schetst de voordeelen van de opgegeven lijn, die de meest regtstreeksche verbinding daartelt en de kortste weg is tusschen de Noordelijke provincien, tusschen Amsterdam en Utrecht, met Limburg, Luxemburg en regtstreeks naar Parijs. Hij steunt voor het ontwerp, niet in het belang van de Mokerheide, maar in dat van Nederland, welks welvaart door den aanleg der spoorwegen zal worden bevorderd.

Heden voortzetting der discussiën.

MADRID, 3 November.

Het ultimatum door onze regering aan de Marokkaansche gezonden, bestond uit de volgende punten: 1. De aanvoerder der Moorsche troepen zou zelfs de Spaansche vlag weder planten ter plaatse van waar zij door de Vandalen van Aggera was afgehaald, en zijne soldaten zouden haar begroeten. 2. De bewerkers van de jongste aanvallen zouden met de uiterste gestrengheid gestraft worden in bijzijn van het Spaansch garnizoen. 3. De regering van Marokko zou twee ingenieurs benoemen, die, met twee Spaansche ingenieurs de geschiktste plaats voor de nieuwe grensscheiding zouden aanwijzen, Sierra Bullones tot grondslag aannemende.

MADRID, 3 November.

De bisschoppen vaardigen zeer oorlogszuchtige mandementen uit, en, in strijd met de verzekering van O'Donnell, dat Spanje niet tegen Marokko optrekt, beziel met veroveringslust, zien zij reeds het Afrikaansche rijk onder het juk van het Evangelie, en de halve maan op de moskeeën en minarets door het kruis vervangen. In een mandement aan het leger laat de patriarch der Indiën den heiligen geest een plagiaat begaan op Horatius. Na nl. het leger toegevoegd te hebben, dat het, overwinnende, zijne dankbaarheid te kennen zal geven door de woorden "de Heer heeft zijn volk verlost en het de vrijheid gegeven," zegt hij: "zoo gij valt, zult gij sterven, en dat zal u ten troost zijn, die woorden van den heiligen geest herhalen: "Hoe zoet en eervol is het voor het vaderland te sterven" (*Dulce et decorum est pro patria mori. — Horatius*).

ROME, 5 November.

De financiële konsulta is bijeengeroepen tegen het laatste dezer maand. Het deficit, ontstaan sedert den opstand in de Romagna, wordt op 300,000 kroonen's maands berekend.

Eene kommissie van kardinalen is belast met de herziening van de burgerlijke wetten.

TURIJN, 4 November.

De *Diritto* zegt, dat men verzekert, dat de koning op den brief van keizer Napoleon geantwoord heeft: "Zoo de keizer der Franschen gebonden is door de overeenkomst van Villafranca, is de koning van Sardinië door de wenschen der volkeren gebonden."

WEENEN, 6 November.

De regering heeft besloten, de troepen in Hongarije aanmerkelijk te vermeerderen.

De heer v. Hubner is per telegraaf heden uit Venetië ontboden.

Over den brief van keizer Napoleon aan den koning van Sardinië, zegt de *Ost. Deutsche Post*: Als men bedenkt, dat sedert den brief aan Edgard Neij tien volle jaren verlopen zijn, zonder dat de magtige schrijver den inhoud heeft kunnen verwezenlijken, wie zal het dan overdreven vinden te zeggen, dat het zoo ingewikkeld plan, in den brief aan Victor Emmanuel blootgelegd, ook wel tien jaartjes zal noodig hebben eer het tot verwezenlijking komt.

Men heeft zich hier er over verwonderd, dat de Hongaarsche burgerstand zich aan de trotsche Magnaten bij de nationale beweging aansloot. Men vergeet daarbij, dat men voor de burgerij nimmer iets gedaan heeft. Integendeel, het burgerl. wetboek geraakt in verval door de overmagt van 't geestelijk gezag, dat niet alleen zich meester maakt van de geheele verpleging der armen, van 't bestuur van hospitalen en gevangenissen, maar dat ook verbeteringen in handel- en fabriekwezen tegenwerkt en in huwelijkszaken groote moeilijkheden in 't leven roept. De Hongaar is aan die suprematie van Rome niet gewend, en 't ergert hem, dat te Weenen zoo weinig wordt gelet op de behoeften des volks. Daarom sluit men zich in Hongarije aan de aristokratische beweging ten gunste van het herstel der oude staatsregeling aan, eene beweging, die zich zoo ontwikkelt, dat ze te Weenen teregt vrees doet ontstaan.

Uit Pesth meldt men, dat graaf Stephanus Schegzeji aan de maatschappij en het politiek leven hergeven is. De graaf is de hoofdaanlegger geweest der konstitutioneele beweging van 1825 tot 1848. Toen echter in 1848 de revolutie uitbrak, trok hij, daar hij er de noodlottigste gevolgen voor zijn vaderland van dachtte, zich dit zoozeer aan, dat zijne geestvermogens er door werden aangetast en hij in een krankzinnigen-gesticht moest verpleegd worden. Hij is nu sedert een jaar geheel hersteld, en weder ten volle gezind ten beste zijns vaderlands te werken.

BERLIJN, 2 November.

De formeele uitnoodiging tot het kongres heeft nog niet plaats gehad. Naar men zegt, is er eene mogendheid die een openlijk en rond programma tot voorwaarde harer deelname stelt.

Het bevestigt zich, dat onder de door de regering in de aanstaande zitting in te dienen wets-ontwerpen dat omtrent het burgerlijk huwelijk zich zal bevinden, gewijzigd in den geest der gevoelens van de meerderheid der Tweede Kamer.

De beroemde kunst-galerij van Soder wordt verkocht. Den eersten dag heeft de verkoop 90000 thlrs. opgebracht. Onder de verkochte stukken bevond zich een *Correggio*, voor 4955 th., een kleine *Raphaël*, 10200 th., een *Rubens*, 1901 th., een *van Eyck*, 1426 th.; een *Dow*, 1910 th., twee stukjes van *Ruysdael* 14825 th.

Uit Hamburg schrijft men, dat in de Zweedsche kamers der geestelijkheid en van den adel zich reeds bij voorbaat eene sterke oppositie heeft gevormd tegen elke wet, die de prerogatieven dier beide standen slechts eenigzins zou kunnen kortwieken. De kamer van den adel is in twee partijen verdeeld, waarvan de eene, aan het hof zeer magtig, de inwerking zijnde konstitutie tot elken prijsonge schonden wil laten en niet de geringste concessie aan het liberalisme wil doen, terwijl de andere, eveneens konservatief, de tegenwoordige instellingen des lands meer in overeenstemming met den stand der beschaving zou willen brengen. Bij de verkiezing der komitees in deze kamer heeft de helpartij eenige stemmen meer gekregen en zal dus gedurende de aanstaande zitting de meerderheid in de kommissiën hebben.

LONDEN, 7 November.

De *Morn. Post* levert heden een artikel, waarin hij zegt, dat wanneer de nationale vergaderingen van Midden-Italië, die ter benoeming van een regent zullen bijeenkomen, daartoe zijn aangemoedigd door den koning van Sardinië en deze de zekerheid erlangd heeft, dat de keizer der Franschen, hoezeer niet openlijk zoodanig besluit kunnende goedkeuren, er zich toch niet tegen zal verzetten, dit alles belangrijke kenteekenen zijn, die het bewijs leveren dat de Engelsche en Fransche staatkunde elkander naderen. Alles, zegt het blad, wat de vrienden der orde in Midden-Italië krachtig maken en aanmoedigen kan, moet de toestemming der beide groote Westersche mogendheden ontvangen, die, zoo zij al over de middelen mogen verschillen, het toch eens zijn over het doel, nl. de noodwendigheid om op het kongres de grondslagen te leggen tot een duurzamen vrede. En hoe zou men den vrede spoediger en gemakkelijker verzekeren dan door

eerbiediging van den duidelijk uitgedrukten wil des Italiaanschen volks.

Op het paleis te Windsor is ontvangen het prachtige geschenk, dat de maradjah van Cachemire aan koningin Victoria heeft gezonden, en dat eene waarde heeft van £ 150.000 (f 1,800,000). Het bestaat uit een tent van echt kachemieren stof en een massief gouden rustbed.

Onze konsul-generaal te Cairo heeft, namens de koningin, den onderkoning van Egypte eene lokomotief gegeven als blijk van erkentelijkheid voor de in der tijd verleende toestemming tot den doortocht onzer indische troepen over het Egyptisch grondgebied.

Uit New-York meldt men dat den 25. de instruktie tegen Brown, Stevens en konsorten, de rebellen van Harpers Ferry, te Charleston was aangevangen. Brown wilde den hem ambshalve toegevoegden advokaat niet aannemen, verklaarende, dat toch reeds vooraf over zijne zaak beslist was.

Uti Zuid Amerika verneemt men de sluiting der Braziliaansche kamers, bij welke gelegenheid de keizer verklaarde, dat zijne regering in den strijd tusschen den Argentijnschen Bond en Buenos Aires de strikte onzijdigheid in acht zou nemen.

PARIS, 2 November.

Prins Jérôme heeft in den nacht van Donderdag op Vrijdag een zeer bedenkelijken aanval van hartkramp gehad; hij is echter nu iets beter.

Het budget voor 1860 bedraagt 1,824,957,778 fr., zonder de buitengewone kredieten.

De heer Jourdan, een der voornaamste redakteurs van het anders Engelschgezinde blad de *Siccle*, heeft zich door den stroom der denkbeelden, die een groot deel van het publiek beheerschen, laten medeslepen, en onder den titel van "De oorlog met Engeland" eene brochure geschreven, waarin hij, zonder juist een bepaalden oorlog tegen Engeland te prediken, wil betoogen, dat het tijd is, dat de Engelsche regering voortaan hare egoïstische, heerschzuchtige en eerzuchtige politiek laat varen, waardoor Europa gekrenkt wordt en die het nie meer verduren wil. De schrijver komt in die brochure tot eene vergelijking tusschen de strijdkrachten en erkent Englands meerderheid op een gewigtig punt. "Wij hebben," zegt hij, "meer dan Engeland, eene in den oorlog geharde bevolking, een leger dat het beginsel van gelijkheid boven alle legers van Europa verheft; wij hebben alle magt der democratie. Engeland heeft boven ons slechts éene wezenlijke, onbetwistbare, onbetwiste meerderheid; het heeft de vrijheid in den ruimsten zin, persvrijheid, vrijheid van vereeniging, enz. Aan die verovering heeft het zijn ware grootheid te danken. Vrijheid en gelijkheid zijn in het arsenaal der zedelijke krachten, wat de getrokken kanonnen en de stoom in dat der materiële zijn. De gelijkheid, ze is door onze vaders veroverd, en heeft onze rede, onze instellingen, onze wetten doordrongen, ze is er in vastgeworteld. Engeland heeft de vrijheid, waarom zouden wij haar niet ook hebben? waarom zouden wij ons van een zoo krachtig of- en defensief wapen berooven, van een wapen dat schept in plaats van te vernielen, dat oprigt in plaats van omver te werpen? Waarom een bondgenoot, die morgen een vijand kan zijn, het uitsluitend bezit gelaten van een goed, dat wij ons ook kunnen toeëigenen, met welks gebruik wij ons reeds gemeenzaam gemaakt hebben? Met de geschiedenis in de hand kan men zeggen, dat aan de vrijheid het oud Engeland, dat initiatief, die grootheid van opvatting en uitvoering te danken heeft, die het in de eerste rij onder de volken geplaatst hebben; aan de vrijheid heeft het te danken gehad, dat het alle hinderpalen op zijn weg is te boven gekomen; tot de vrijheid heeft de groote Peel zich gewend, toen hij het vraagstuk der granen wilde oplossen; en zoo het nog noodig ware te herinneren hoe buitengewoon veel Engeland aan de vrijheid hecht, behoeften wij slechts te herinneren welke pogingen het steeds heeft aangewend, om er het monopolie van te behouden, om de andere volken te beletten haar te genieten, of om te maken, dat zij, die haar reeds genoten, haar misbruikten. Daar dus de vrijheid een zoo krachtig wapen is, laat ons haar in onze wetboeken inschrijven. De Engelsche regering acht zich des te sterker tegen ons en tegen geheel Europa, omdat zij weet, dat Europa op een zoo gewigtig punt ongewapend is. Wapenen wij ons dus, en dat zal wellicht voldoende zijn om Engeland het anachronisme zijner pretentiën te doen begrijpen, om het tot een billijker begrip van zijn toestand en van den toestand van Europa te brengen."

— 8 Nov. Rente op tijd 5 pCt. 70.10; Fr.-Oost Spw. 548.75; Sp. 1½ pCt. —, 5 pCt. 52¾.

BRUSSEL, 8 November.

Te Mechelen is de kommissaris van politie, die eene dame wilde redden, die door een aankomenden trein dreigde te worden omvergeworpen, zelve daardoor onder de wielen der lokomotief geraakt en geheel vermorzeld is. — Bij Montigny sur Sambre is eene vrouw bij 't overgaan van eene spoorwegbrug door een trein omvergeworpen en gedood.

**** 19 October j.l. overleed mijn Echtgenoot HENDRIK DE JONG, Genees-, Heel- en Verloskundige te Zuilen, in den ouderdom van 50 jaren.**

Voor de vele blijken van deelneming betuig ik mijn hartelijken dank.

Zuylen, 8 Nov. 1859. G. PET. Wed. H. DE JONG.

Wegens familiebetrekkingen is deze eerst heden geplaatst.

**** Heden overleed, na een langdurig maar zeer geduldig lijden, tot mijn leedwezen en tot diepe droefheid van zijne vrouw en kinderen, HENDRIK BOEKWEG, in den ouderdom van ruim zeventig jaren, waarvan hij 45 jaren mijne Moeder en mij met liefde en hartelijkheid gediend heeft.**

Huize *Veelzigt* te Zeijst, den 6. November 1859. C. I. J. VAN GHESEL.

Zaal naast den Schouwburg.

**** Heden Woensdag den 9. Nov. GROOT VOCAAL en INSTRUMENTAAL-CONCERT,** te geven door de Zangeres Mevrouw **Alexandrine Doetsch**, en den Pianist en Organist **Doetsch** uit Keulen, met medewerking van de Heeren **Becker, Haak, Dahmen** en **Umland** alhier.

PROGRAMMA.

1. Quartett voor 2 violen, alt en violoncel van Beethoven.
2. Scène en Aria uit „Romeo en Julia” van Bellini.
3. Fantasie van Herz. (Piano)
4. Aria uit „Stradella” van Flottow.
5. La Cascade voor Piano van Pauer.

PAUZE.

6. Duet uit „Lucretia” van Donizetti.
7. Quartet van Mozart.
8. Bedelaars-Aria uit de „Profeet” van Meijerbeer.
9. Liederen.

Entree f 1,00 de Persoon.

Aanvang ten 8 ure.

P. S. Men wordt vriendelijk verzocht in de Zaal niet te Rookten.

**** De Heer P. V. D. MOSS VAN SPIJK zal Donderdag, den 10. November, des avonds om 7 ure, in het Lokaal van Kunsten en Wetenschappen, mededeelingen doen omtrent eenige Godsdienstige opwekkingen hier te lande.**

GEREGTELIJKE AANKONDIGING.

**** Bij brieven van meerderjarigverklaring door den Hoogen Raad, verleend den 14. October 1859, goedgekeurd bij 's Konings besluit van 27 October 1859, No. 64, en geregistreerd den 4. November 1859, zijn aan CATIARINA MARGARETHA TEMPLEMAN VAN DER HOEVEN, wonende te Utrecht, gegeven al de regten bij de wet aan meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 Burgerlijk Wetboek.**

C. J. FRANÇOIS,

Procureur bij den Hoogen Raad.

**** De Notaris DE BALBIAN VAN DOORN zal, op Vrijdag 11 November 1859, s'morgens ten 9 ure, te Jutphaas, op het Kerkhof, op Veclust, op Wijnestein en op Stormerdijk, verkoopen: Zware Sparreboomen, geschikt voor Heimasten; nagenoeg 400 zeer zware Schietwilgen; 6 jarig Elzenhout en Takkebossen.**

**** De Notaris VAN GEYTENBEEK, gevestigd te Harmelen, zal in het openbaar verkoopen:**

Op Woensdag 16 November 1859, in het Wapen van Gouda, aan de Meern onder Veldhuizen:

Ruim 4 b. welgewassen **Elzen** en **Essen Hakhout**, benevens eenige **Sparren** en **Populieren Boomen** en **Brandhout**, gelegen op en achter de Buitenplaats **Overvliet**, aan de Meern, onder Vleuten, en in Reijerscop, onder Veldhuizen.

Op Vrijdag 18 November 1859, voorm. 11 ure, in het Gemeentehuis te Harmelen:

Ruim 5 b. welgewassen **Elzen**, **Essen** en **Geldersch Hak- en Hoephout**, **Stikteen**, benevens circa 200 gladde en gave **Wilgen** en **Populieren Boomen**, onder Harmelen, Vleuten en Teckop.

Breder bij billetten.

**** Men zal op Maandag den 21. November 1859, des voorm. 10 ure, in het Gemeentehuis te Vleuten, ten overstaan van den Notaris J. J. VAN DEN HELM, gevestigd te Maarsseveen, verkoopen:**

Ongeveer 10 Bunders **Griend- en Elzen Hakhout**, **Stikteen** en 200 gave **Populieren** en **Wilgen Boomen**, geschikt voor werkhout; alles onder Vleuten.

**** Men zal op Zaterdag den 26. November 1859, des namiddags ten vijf ure, in het Lokaal van Verkoopingen, te Utrecht, achter St. Pieter, in het openbaar verkoopen:**

Twaalf KAMEREN of **WONINGEN** met Erf en Grond, staande en gelegen te Utrecht, in de Grootte Eligensteeg, in de Waterpoort, wijk A, Nos. 111

tot en met 122.

Te zamen verhuurd voor f 7.15 in de week.

Eerst ieder afzonderlijk en daarna gecombineerd te veilen.

Breder bij billetten, en nader onderrigt ten Kantore van den Notaris BORRET te Utrecht.

**** TE HUUR met 1° Mei aanstaande voor f 500 éene HEERENHUIZINGE, op een der levendigste standen binnen Utrecht, bevattende vier beneden en vijf bovenkamers, zolders, keukens, kelder, tuin en verdere gemakken; met franko brieven te bevragen onder letters A. B. bij den Boekhandelaar S. ALTER, Lijnmarkt, alhier.**

NIEUWE GOEDKOOPE BOEKWERKEN,

BIJZONDER AANBEVELENSWAARDIG

ALS WINTERAVOND-LECTUUR.

Godsdienstige en Zedelijke Novellen, van C. E. VAN KOETSVELD.

5 deelen compleet. Tweede goedkoope uitgave; met vign. Ingenaaid f 4,80. Gebonden f 5,70.

Juweelen van Berthold Auerbach. Met een aanprijzenden Brief van Mr. J. VAN LENNEP; 2 deelen, met vign. Ingenaaid f 3,40. Gebonden f 4,—.

Nieuwe Bijdragen tot de Geschiedenis van het Strafrecht,

door J. B. CHRISTEMEIJER. Tweede, veel vermeerderde, goedkoope uitgave. Met een plaat. Prijs f 1,50.

**** De ERVEN C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, te Groningen, geven uit:**

DE HUISVRIEND; GEMENGDE LECTUUR

VOOR

BURGERS IN STAD EN LAND,

VERZAMELD DOOR

J. J. A. GOEVERNEUR.

Dit reeds gedurende zeventien jaren gunstig bekende Tijdschrift wordt uitgegeven in maandelijksche Afleveringen, elk van 2 à 3 vellen druks in dubbele kolommen imperiaal 8vo, zoodat er jaarlijks 26 vellen verschijnen, die te zamen een lijvig boekdeel uitmaken en door den duidelijken, maar compressen druk den inhoud bevatten van 104 vellen gewoon groot octavo.

De rijke inhoud is verdeeld in schetsen, verhalen, volksoverleveringen, enz., in bijdragen tot natuur- landen- volkenkennis, in stukjes ons maatschappelijk, burgerlijk en huiselijk leven betreffende, in kleinere stukjes van gemengden inhoud, in gedichten en rijmen. Een beoordeelaar zegt van de Huisvriend: „wie eene onderhoudende, afwisselende, nuttige en aangename lectuur verlangt, in een goeden geest geschreven, nu eens ernstig, dan vrolijk, doorgaans in behagelijken stijl, die schaffe zich den Huisvriend aan.

De prijs van den Huisvriend is voor iederen jaargang f 3—00.

Men teekent in bij alle Boekhandelaren in dit rijk, bij wie enkele afleveringen ter inzage te bekomen zijn.

Inhoud van de 11de Aflevering van den loopenden jaargang. *Meisjesbrieven*; OTILLIE WILDERMUTH nageschreven door J. J. A. G. — *Een goed huismiddel*. — *Voorheen en thans*. — *De Westmans-eiland* den; naar Dr. G. HARTWIG. — *Geweten*. — *De meisjes-verkoop*. — *Een woord van LESSING*. — *Volksverhalen uit Bretagne*; naar CLAIRE VON GLÜMER: IV BERTRAND DU GUESCLINS wonderlijke vrijerij en huwelijck. — *In 't gebergte*. — *Post hoc — ergo propter hoc*; of omdat het daarna gebeurt, gebeurt het ook daarom. — *Overdragtelijk*. — *Stonden des heils*. — *Opmerkingen van een oud man*.

**** Men vraagt te 's Gravenhage, om dadelijk in dienst te treden, eene NOODHULP KEUKENMEID, die tevens huiswerk verrigten kan. Adres brieven franco letter S., Hulppostkantoor te Harmelen, prov. Utrecht.**

**** TE HUUR, in het midden der stad bij een klein huisgezin, een GEMEUBILEERDE KAMER met een SLAAPKAMERTJE, voor f 10 per maand. Adres onder lett. A. bij den Boekverkooper J. GREVEN, Ganzenmarkt alhier.**

**** In een Garen- en Bandwinkel wordt ten spoedigste gevraagd eene JUFVROUW van de P. G., goede getuigen kunnende overleggen en liefst volkomen met bovengenoemd vak bekend. Adres met franco brieven onder lett. N. aan het bureau dezer Courant.**

**** R. WEENHOFF vertrekt op Middelburg en Zeeland, Zaterdag van de Kade bij de Weerd Barrière.**

J. VAN OUWERKERKEN vertrekt op 's Bosch van dezelfde Kade.

**** Bij T. C. B. TEN HAGEN, te 's Gravenhage, is van de pers gekomen, en is alom verkrijgbaar;**

Een SPOORWEGGESCHENK

VAN 230 MILLIOEN,

door POTDEVIN. — Prijs 25 Cts.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (Zonnenburg.)

Not.	Uur.	Wind- richt.	Wind- kr.	Barom. bij 0°.	Ther. F.	Afwijk. d.Temp.	Vocht- ticht.	Gov. reg.	Opmerkingen.
			N.g.						
8	3	wzw.	1.5	755.05	49.3	+ 2.3	0.76	1.2	Ligtbewolkt.
10	10	zw.	6.5	52.71	44.8	+ 3.2	0.94	3.3	Zw. bew. reg.
9	8	nw.	6.0	59.89	45.0	+ 3.4	0.85	2.3	Bewolkt.

WAPENS.

Alle mogelijke soorten van **Schermartikelen, Wapens** tot Luxe voor Kamerversiering, alsmede eene groote partij fijne en ordinaire **Jagtgeweren**, van de grootste Fabrieken in Luik; voor de deugdelijkheid wordt een jaar ingestaan. Verder eene uitmuntende partij **Mascou Dolken**, in verschillende groote en vorm.

Informationen aan de Zwemschool. NB. De Avond-Cursus in de **Gymnastiek** is op Woensdag en Zaterdag van 6—7 uur voor Jongelingen beneden de 14 jaren en van 7—8 uur voor Jongelingen van 14 tot 18 jaar.

PRIJZEN DEER EFFEKTES.

AMSTERDAM 8 November 1859.

NEDERLAND.			
Werkel. Schuld	2 1/2 pCt.	63 1/2	64 1/2
ditto dito	3	76	76 1/2
ditto dito	4	97 1/2	97 1/2
Handelmaatschappij	4 1/2	126 1/4	126 1/2
Oost-Indische Leening 4	4	96 1/2	96 1/2
BELGIE.			
Certifik. bij Rothschild	2 1/2 pCt.	51 1/2	51 1/2
SPANJE.			
Obligatiën	1 1/4 pCt.	31 1/2	32
Obligatiën	3	43 1/2	43 1/2
Binnenl. Schuld	3	41 1/2	41 1/2
Amortisable	10 3/8	103 3/4	103 3/4
PORTUGAL.			
Obligatiën	3 pCt.	43 1/2	43 1/2
ditto 1856/59	3	42 1/2	42 1/2
RUSLAND.			
Oblig. bij Hope en Co. 5	5	103 3/4	103 3/4
Obligat. 1828 & 1829. 5	5	101 3/4	101 3/4
Certifikat. 1831 & 1833 5	5	85 1/4	85 3/8
Certifikaten 1840	4	80 3/4	80 3/4
Cert. bij Stieglitz	4	80 1/2	80 1/2
ditto 5e Serie	5	89 1/2	89 1/2
ditto 1855 6e Serie	5	99 1/2	99 1/2
ditto Adm. to Londen 3	3	63 1/2	63 1/2
Certifik. van Assign.	6	61 1/2	61 1/2
POLEN.			
Aand. 1835, fl. 500	158	77 1/2	77 1/2
Obligatiën	4 pCt.	101 1/2	101 1/2
PRUISSEN.			
Obligatiën	5	53 3/8	53 1/2
OOSTENRIJK.			
Oblig. Metaliek	5 pCt.	72 1/2	73 1/4
Oblig. Rente Am.	5	57 1/2	57 1/2
ditto Nat. 1854	5	23 1/2	23 1/2
ditto dito	2 1/2	21 1/2	21 1/2
BRAZILIE.			
Geldl. 1824, £ 100	5 pCt.	99 1/2	99 1/2
AMERIKA.			
Ecuacl. Oblig. 1855	1	14 3/8	14 3/8
Venez. Oblig.	3	27 1/4	27 1/4
Grenada, Oblig.	3 1/4	15 1/2	15 1/2
Mexiko, Obl.	3	21 1/2	21 1/2
N.-Am. Illin. Obl. C. B. 7	7	79 1/2	79 1/2

Snelpersdruk van L. E. BOSCH EN ZONN.

Stedelijke Raad van Utrecht.

Volg en slot der zitting van Vrijdag 28 Oktober.

De heer *Metelerkamp* zegt, dat de aanvraag niet gaat van het genootschap voor landbouw en kruid-
 schap, maar van de Utrechtsche afdeeling van dat
 genootschap. Spr. moet mededeelen, dat die afdeeling
 het meest bezig houdt met de bloemenkultuur
 deze stad te bevorderen, en dat hij wel niet zal
 hoeven de vergadering te zeggen, op welk eene hoogte
 zelve hier ter stede staat; Spr. is volkomen over-
 en, zij de toelage noodig heeft.

De heer *Pabst* deelt in het gevoelen van den heer
 per. De raad moet geen f 150 voor dergelijke
 ken geven. Kan het genootschap niet bestaan, het
 dan te niet, maar geld uit stadskas moet er niet
 or gegeven worden. Dit wil echter niet zeggen,
 at Spr. ondersteuning aan dergelijke zaken wil ont-
 eken. Met liefde zou Spr. den post zien, als in
 raats van die f 150 twee of drie stadsmedailles door
 en raad werden gegeven, maar nu men eenvoudig
 ne som van f 150 als toelage uittrekt, kan het
 nootschap met het geld doen wat het wil, en dus
 e gelden voor iets anders besteden.

De heer *Metelerkamp* merkt aan, dat het gegeven
 ordt voor twee gouden medailles.

De heer *Boer* hoort met leedwezen, dat de toestand
 r bloemenkultuur alhier zóó kwijnende is, dat zij
 150 uit stads kas noodig heeft om in het leven
 blijven. Is dat zoo, dan is Spr. ook overtuigd,
 at die tak van nijverheid hier niet langer kan
 slaan, en die f 150 niets tot zijne redding zullen
 doen, terwijl hij de overtuiging heeft, dat, als
 ij werkelijk bloeijen zal, zij dat ook doen zal zon-
 er medailles en toelagen. Spr. is daarom tegen
 en post, en het doet hem leed, in deze vergade-
 ing het beschermend stelsel en de uitreiking van
 premien te hooren verdedigen door een sekretaris
 der Kamer van koophandel.

De heer *Metelerkamp* heeft niet gezegd, dat de
 bloemenkultuur kwijnt, maar wel dat de afdeeling die
 toelage noodig heeft, indien zij niet achteruit zal gaan.

Den heer *v. Lier* komt het niet aannemelijk voor,
 dat de bloei der afdeeling een grond zou zijn om
 subsidie te weigeren, daar een tijdelijk gunstige finan-
 cieel toestand niets voor den duurzamen bloei be-
 steet, noch, uit den aard der zake, beslissen kan dit
 aar dus zeer precies. Het genootschap kan het eene
 kan bloeijen, het andere minder. Op dezen grond
 kan men derhalve toelage niet weigeren aan een
 genootschap voor hetwelk de raad gewis alle sym-
 pathie heeft.

De heer *de Muralt* is geen voorstander van be-
 scherming der nijverheid, maar vereenigt zich
 slechts met de beschouwing der komm., die in de
 toelage een bewijs van belangstelling ziet, gelijk
 overal elders aan soortgelijke inrigtingen gegeven
 wordt.

Met 21 tegen 6 stemmen wordt het artikel aan-
 genomen. Tegen stemmen de HH. *Bisdor, Boer,*
v. Geuns, Schuurman, Schuiter, Kol.

101. Toelage aan de hoogeschool . . . f 5,000

De heer *de Graaf* wenscht deze subsidie niet te
 geven, ten eerste omdat hij overtuigd is, dat zij niet
 onvernijdelijk noodig is, ten tweede omdat hem is
 gebleken uit de staatsbegroting, dat er zoodanige
 subsidiën voor verschillende einden als waartoe de
 stads subsidie is aangevraagd ruimschoots kunnen
 worden bekostigd, ten derde omdat de subsidiën zoo
 zijn beheerd, dat en kapitaal is opgezameld, en Spr.
 meent, dat als van stadswege kapitalen moeten wor-
 den opgezameld, men het zelf kan doen en geen ander
 noodig heeft.

De heer *Karsten* meent te moeten aandringen op
 hetgeen is aangemerkt in het rapport der komm.,
 waarin gezegd wordt, dat de meesten der leden,
 ofschoon de juistheid der voorgedragene bedenkingen
 niet volkomen kunnende wederleggen, echter ten op-
 zigte van deze uitgaaf minder ongunstig gestemd en
 van gevoelen waren, dat zij als een onderpand van
 de hooge waarde, die de stad Utrecht aan de hooge-
 school, als haar sierraad en haar roem, blijft hechten,
 wel kon verdedigd worden." Spr. is het met het gevoelen
 der meerderheid volkomen eens. Wat betreft de daarte-
 gen door den heer *de Graaf* gemaakte aanmerking, dat
 de stad zelve ten dienste der hoogeschool, voor eene
 of andere nuttige inrigting, gelden zou kunnen be-
 sparen, merkt Spr. op, dat dan op het budget eene
 som tot dat einde zou moeten worden uitgetrokken,
 doch dat door de voorgestelde subsidie te schrappen
 dat doel zekerlijk niet zou worden bereikt. Ter be-
 antwoording der vraag, of de akademie eene subsidie
 van stadswege noodig heeft, wijst Spr. op vroegeren
 tijd. Vroeger was de Hoogeschool grootendeels ten
 laste van de stad; sedert zij eene landsinrigting is
 geworden en op landskosten onderhouden wordt, is
 zij echter veel zuiniger bedeed dan de Leidsche
 Hoogeschool. Ter gewoetkoming daaraan is door de

stad eene bijdrage gegeven tot ondersteuning van
 materiële inrigtingen. Dit heeft sedert eene lange
 reeks van jaren plaats gevonden. Zal men nu thans,
 nu de akademische inrigtingen, tot uitbreiding en
 verbetering, steeds meerdere kosten vorderen, terwijl
 van wege den senaat der hoogeschool bij de regering
 op verhooging der subsidiën voor de bibliotheek en
 andere instellingen wordt aangedrongen, van stads-
 wege de sedert zoo vele jaren verleende ontersteuning
 weigeren? Dit zoude van de belangstelling der stad
 weinig getuigen en gewis een ongunstigen indruk
 maken. Spr. gelooft, dat de akademie die onder-
 steuning behoeft, dat het niet doelmatig zou zijn
 haar die op dit oogenblik, na veertig jaren daarvan
 in het genot te zijn geweest, te onttrekken, en dat,
 zoo de raad het nuttiger achtte zelf gelden tot het
 tot stand te brengen eener akademische inrigting op te
 sparen, men dan niet kon spreken van dezen post
 op het budget te schrappen.

De heer *de Graaf* zegt, dat de subsidie eerst in
 1841 verleend is voor onderscheidene zaken, in het
 besluit opgenoemd, en dat daarbij bepaald is, dat
 in 1851 de overeenkomst zou worden herzien, en
 uitgemaakt of de subsidie nog noodig was, in welk
 geval door de provincie en de stad nieuwe maatre-
 gelen zouden genomen worden. De prov. subsidie is
 verminderd; Spr. gelooft zelfs nu geheel afgeschaft,
 dus aan het prov. bestuur schijnt gebleken te zijn,
 dat de subsidie niet meer onvermijdelijk noodig is.
 De herziening in 1854 heeft niet plaats gehad; dat
 is dus een verzuim, dat nu kan hersteld worden.

De heer *Pabst* heeft ten vorigen jare het raadsbe-
 sluit voor den dag gebragt, volgens hetwelk die
 f 1000 worden betaald, en daaruit gebleken is,
 dat reeds gedurende jaren de tijd verlopen was,
 waarvoor de raad ze verleend had. Spr. heeft toen
 gezegd, dat hij voor den post zal blijven stemmen,
 mits er eene regeling geschiedde. Er is echter niets
 geregeld. De raad heeft een brief ontvangen van
 den sekretaris van kuratoren, die zooveel inlichtingen
 geeft, als hij kwijt wil zijn en waarna het resultaat
 is, dat de hoogeschool duizenden heeft opgelegd!
 Als Spr. over het niet verleenen dier f 5000 spreekt,
 wenscht, hij dat de heer *Karsten* dit toch niet toe-
 schrijve aan mindere belangstelling in de hoogeschool.
 Spr. weet dat de akademie veel meer behoefte heeft,
 dan waaraan de raad voldoet, en Spr. zou wenschen,
 dat de stad er gelden voor kon geven, maar dan
 zou hij tevens wenschen, dat zij er voor besteed
 werden. Nu worden zij niet besteed, maar opgelegd,
 omdat het zoo noodzakelijk is een gasthuis te hebben.
 Spr. wil echter, dat de stad Utrecht zoodanige
 scheping in het leven roepe, die een levensbeginsel
 voor de akademie is. Trekt Spr. de subsidie in, dan
 doet hij het alleen om nog meerdere zekerheid te
 hebben, dat men de akademie zal ondersteunen ge-
 lijk behoort. Spr. vreest niet, dat er immer een
 minister zal komen, die de Utrechtsche hoogeschool
 zal willen vernietigen. De raad heeft eene komm.
 benoemd, ten einde een plan voor een ziekenhuis te
 ontwerpen; die komm. zal misschien na verloop van
 eenige maanden een plan opzenden, dan zal het
 weër maanden duren voor dat het door den kameraar
 is uitgewerkt en intusschen blijft de zaak gelijk zij
 is. Spr. wenscht dus gedurende dien tijd den raad
 niet in de onmogelijkheid te stellen de subsidie aan
 de akademie uit te betalen, en daarom stelt hij voor
 haar op de begroting uit te trekken, maar haar
 niet uit te betalen dan nadat alvorens de regeling
 door den raad zal zijn gemaakt.

De heer *de Graaf* komt terug op het door hem
 gesprokene, en zegt, dat de Prov. Staten tot het
 verleenen dier subsidie niet meer gemagtigd waren,
 krachtens de nieuwe wet. De heer *Pabst* spreekt van
 een gasthuis; Spr. meent, dat niet de akademie maar
 de stad dat moet bouwen, en dienstbaar stellen aan
 het akademisch onderwijs. Spr. is niet teruggebragt
 van zijne meening, dat men geld geeft aan anderen
 om een gasthuis te bouwen, waarover men ten slotte
 niets zal te zeggen hebben.

De heer *Pabst* gelooft, dat daarvan geen kwestie
 kan zijn, daar toch de raad reeds eene komm. heeft
 benoemd om een plan voor zoodanig gesticht te be-
 ramen.

De heer *v. Lier* ziet steeds met droefheid dat men
 telkens aan de *alma mater* tarnt. Eenige jaren geleden,
 toen er sprake was van opheffing onzer Hoogeschool,
 is schitterend gebleken, welk eene levendige belang-
 stelling voor die inrigting bij de burgerij bestaat, en
 daarom moet Spr. zijn leedwezen betuigen, dat telken
 jare aanmerkingen op die subsidie worden gemaakt
 bij het besef, hoe groot en onwaardeerbaar het voor-
 regt is, ons geschonken, om eene zoo hoogstbelang-
 rijke inrigting te mogen bezitten. Spr. verheugt
 zich echter zeer, dat bij de meerderheid van de leden
 der komm. geen bezwaar tegen de toelage bestaat.
 Spr. zou zich met het amendement van den heer
Pabst kunnen vereenigen, voor zooverre hetzelfde
 niet tot de noodzakelijkheid brengt, den post te
 schrappen. Hij zou evenwel vreezen, dat het eenig
 wantrouwen tegenover heeren kuratoren zou verraden.
 Spr. zou zich wel eene regeling willen voorbehouden,
 omdat regeling altijd eene goede zaak is, maar daarvan

als het ware *Conditio sine qua non* te maken acht
 Spr. noch wenschelijk noch noodzakelijk.

De heer *Pabst* zegt, dat zijne bedoeling is den
 post te laten bestaan, doch dat niet kuratoren het
 geld zullen krijgen, maar de raad liever eene rege-
 ling zal maken, hetzij om de gelden uit te betalen
 of ze zelf aan te wenden tot den aanbouw van het
 gasthuis. Er is geen sprake van wantrouwen, maar
 het is een nuttig middel om, zonder der akademie
 iets te kort te doen, de zaak te bespoedigen die een
 levensbeginsel voor haar is.

De heer *v. Nooten* zegt, dat volgens raadsbesluit
 van 9. Aug. 1843 eene overeenkomst is aangegaan
 tusschen de stad en kuratoren, die inhield, dat de
 provincie jaarlijks der akademie eene bijdrage van
 f 5000 zou geven, en de stad eene gelijke som,
 tot drie doeleinden: vertimmering en onderhoud der
 akademische gebouwen, vergrooting van het nosoco-
 mium en aankoop van instrumenten voor het klinisch
 onderwijs. Daaraan waren evenwel onderscheidene
 voorwaarden verbonden; kuratoren namen op zich
 een kapitaal op te nemen, om in die drie zaken te
 voorzien, en uit de subsidie de renten te bestrijden.
 Na tien jaren zou eene herziening plaats hebben en
 overlegd worden, in hoeverre de behoefte zou toelaten
 de subsidie te verminderen. De raad had dus in
 deze eene overeenkomst aangegaan die voor beide
 partijen verbindend was; maar nu ziet men uit de
 inlichtingen, dat aan die overeenkomst niet is vol-
 daan. Men heeft geen kapitaal opgenomen en ren-
 ten bepaald, maar het geld voor een gedeelte tot
 andere doeleinden gebezigd, en overigens bespaard.
 Het standpunt waarop in 1854 de zaak zich bevond
 is nog hetzelfde als thans, en het komt Spr. dus
 voor, dat men de subsidie niet kan geven, zoolang
 geene herziening heeft plaats gehad. Spr. vereenigt
 zich daarom gaarne met het voorstel van den heer
Pabst.

De heer *Karsten* zegt geen oogenblik getwijfeld te
 hebben aan de belangstelling van den raad, en aller-
 minst niet aan die van den heer *Pabst* in de hooge-
 school en in het akademisch onderwijs. Ook had de
 aanmerking door Spr. gemaakt geenszins ten doel
 om door een schrikbeeld voor te spiegelen den raad
 te permoveeren. Hij zou zulks zich zelve en deze
 vergadering onwaardig achten. Maar als hij nagaat
 hetgeen de heer *Pabst* zegt, dan hebben kuratoren
 der hoogeschool onder hun beheer een akademie-
 fonds, dat allengs aangroeit en niet besteed wordt.
 Spr. kan dat niet tegenspreken; maar dat fonds
 moet juist dienen, om éénmaal belangrijke inrigtin-
 gen tot stand te brengen, bijv. een ruim akademisch
 ziekenhuis. Hoe meer dus dat fonds toeneemt, hoe
 eerder men in staat zal zijn dat doel te bereiken.
 Inmiddels is het noodig, dat in de behoeften van
 de bestaande inrigtingen worde voorzien. Nu zal het
 wel op hetzelfde nederkomen; of de subsidie van
 f 5000 voor het eene of voor het andere besteed
 wordt. Spr. ziet er echter geen bezwaar in, zoo de
 raad, volgens het gevoelen van den heer *v. Nooten*,
 over het doeleinde waartoe deze som zou gebezigd
 worden, met kuratoren der hoogeschool in nader
 overleg wilde treden. Zijne stem zal daaromtrent
 van nadere inlichtingen afhangen.

De heer *v. Lier* komt eene korrespondentie minder
 geraden voor, als te omslagtig en te veel tijd vor-
 derende; S. r. zou veel liever eene kommissie uit den
 raad benoemd zien, ten einde met kuratoren in
 onderhandeling te treden, vermeenende dat zulks be-
 ter en spoediger tot een gewenscht resultaat zal kun-
 nen leiden.

De heer *de Muralt* beweert, naar aanleiding van
 het gezegde van den heer *Pabst*, dat de hoogeschool
 jaarlijks duizenden oplegt, dat die hoogeschool eene
 rijksinstelling is, en als zoodanig niets kan opleggen,
 dat alles wat zij zou moeten opleggen onder de haten
 van 's lands schatkist behoort te worden opgenomen.
 De vroeger betaalde gelden zijn nooit in 's rijks
 kas verantwoord, de uitgaven daarvoor gedaan ko-
 men niet onder het oog der rekenkamer; zij worden
 door hen, die ze ontvangen hebben, niet anders
 verantwoord dan aan zich zelve onderling, en wan-
 neer Spr. vraagt, hoe zijn die gelden geadministreerd?
 wie beheert die opgelegde gelden? dan kan men hem
 hier geen antwoord daarop geven; uit de briefwisse-
 ling blijkt, dat de gelden grootendeels zijn gebezigd
 voor iets anders dan waarvoor ze hoofdzakelijk waren
 toegekend; zij zijn besteed voor zaken waarvoor het
 rijk zelf bijdraagt. Spr. meent, dat het gebruik van
 publieke gelden behoorlijk moet worden verantwoord;
 maar kuratoren der hoogeschool acht Spr. even wei-
 nig bevoegd als B. en W. eener gemeente, om in
 hunne kwaliteit eenig bijzonder fonds buiten hun
 beheer op te leggen; in allen gevalle vraagt Spr.,
 of men op den ingeslagen weg mag voortgaan? Spr.
 verklaart zich voor het voorstel van den heer *Pabst*;
 hij wil, alvorens verder gelden toe te kennen, voor-
 waarden maken, opdat de stad in het vervolg niet
 langer haar gelden aan een derde zal afgeven, om
 die voor haar op te sparen, en daarvan ten slotte,
 een gebouw of ziekenhuis tot stand te brengen, dat
 ten name van 's rijks domein zou moeten worden
 gesteld; want anders zullen kuratoren als beheerders

...rijs-instelling niet kunnen doen; Spr. verlangt, dat de stad den eigendom verkrijgt van hetgeen ze betaalt.

Met 26 tegen 2 stemmen wordt het voorstel van den heer *Pabst* aangenomen. Tegen stemmen de heeren *de Graaf*, *v. Lier*. Verder is het aldus gewijzigde artikel zonder hoofdelijke omvraag voorloopig goedgekeurd.

De vergadering wordt hierop verdaagd tot heden avond ten 7 ure.

Zitting van Vrijdag avond 23 Oktober.

Voorzitter Mr. *W. M. J. van Dielen*.

Tegenwoordig zijn 21 leden; afwezig de Hll. *Kien*, *v. Boetselaer*, *v. Veersen*, *Ram*, *v. Nooten*, *v. Lier*, *Schuller* en *Bake*.

Aan de orde is de voortzetting der beraadslagingen te beginnen met

No. 102. *Kosten van het stedelijk Gymnasium* f 13 200.

Den heer *Bisdor* is het voorgekomen, dat de kosten voor verwarming vrij hoog zijn, omdat de kachels slechts eenige weinige uren daags branden, en ook de kers- of wintervakantie daarvan nog afgetrokken moet worden, weshalve Spr. meent, dat zij gereedelijk tot op $\frac{2}{3}$ konden verminderd worden, d. i. op f 350 gesteld.

De *Voorz.* zegt, dat sedert onheugelijke jaren f 500 op de begroting is voorgekomen, en wel krachtens een raadsbesluit van 1829.

De heer *Visscher* meent, dat het eigenlijk een emolument is voor den rektor.

De heer *v. Doorn* geeft in overweging, de letters *p* en *t* tot een post te maken, en even zoo *q* en *u*. Het is, zegt Spr., der komm. voorgekomen, dat op beiden kan worden bezuinigd, maar om nu niet het dagel. bettuur te binden op die posten welke zulks het minst kunnen lijden, wenscht Spr. *p* en *t* te vereenigen en de bezuiniging daarop en op *q* en *u* mede bij één genomen te brengen.

De heer *de Muralt* kon zich wel vereenigen met de vermindering door de komm. voorgesteld, maar had gewenscht, haar te vinden gelijk nu de heer *v. Doorn* die voorstelt. Spr. had gemeend f 100 te kunnen verminderen op *u* en op den post *q* voor aankoop van prijzen, eveneens f 100. Spr. meent, dat als *u* met f 200 gulden verminderd wordt, men te kort zou komen. Men heeft in den laatsten tijd eene uitbreiding gegeven aan het onderwijs in de wis- en natuurkunde, instrumenten daarvoor aangekocht, en zal daaraan nog uitbreiding geven; men moet daarvoor kasten en andere meubelen aanschaffen en dan vrees Spr., dat f 264 op *u* te gering zal zijn. Spr. kan zich echter zeer goed met het amendement van den heer *v. Nooten* vereenigen.

De heer *de Graaf* zou ook *p* en *t* bij elkander wenschen te brengen, maar dan gezamenlijk op f 400. In 1829 was het misschien noodig f 500 te bepalen voor verwarming; toen toch waren er vijf afgescheidene lokalen; nu echter is alles in één gebouw. Spr. acht dus f 350 voldoende en f 10 voor het schoonhouden, en stelt daarom voor, den post te brengen op f 400.

De heer *Pabst* wil aannemen, wat de Hll. *de Graaf* en *Bisdor* zeggen, doch acht de discussie over dit punt toch van weinig belang; hij meent dat men de jongelieden niet in de koude kan laten zitten en dat misschien deze of geene leermeester een voordeeltje heeft van de zware uitgaven voor brand. Spr. had liever gewenscht, dat de discussie over de begroting voor de Latijnsche school in tegenwoordigheid van minstens een kurator gevoerd ware, want dan zou Spr. de discussiën niet vestigen op turf en hout, maar daarop dat hem is verzekerd, dat er onderscheidene punten zijn, waarop het gymnasium verbetering noodig heeft. Spr. verzekert dat het onderwijs aan de eischen van onzen tijd niet voldoet.

De heer *Boer* zegt, dat als de geschiedenis der zaak hem wel voor den geest staat, de tegenwoordige rektor op een vast traktement is aangesteld en daarenboven aan hem zekere som is toegewezen, waaruit hij in de verschillende kosten voor verwarming, enz., moet voorzien. Spr. acht het niet geraden die te verminderen, daar men anders waarschijnlijk in die behoefte op eene andere wijze zoude moeten voorzien, iets, wat hem bij den tegenwoordigen toestand der school niet gewenscht voorkomt. Kuratoren hebben eene algemeene verhooging van traktementen voorgesteld; er zal dus wellicht over korter of later tijd eene regeling moeten plaats vinden. en daarom acht Spr. het wenschelijk, thans het voorstel der komm. aan te nemen, en niet in gedeeltelijke of minder beduidende veranderingen te treden, die wellicht slechts van korten duur zouden zijn.

De *Voorz.* kan zich wel met de zienswijze van den heer *Boer* vereenigen. In eene volgende vergad. zal waarschijnlijk het voorstel van B. en W. over die aangelegenheid in behandeling worden genomen, en daarom acht hij het wenschelijk, geen tijd te verspillen, om die zaken thans te behandelen, daar zij toch een onderwerp van nadere regeling zullen moeten uitmaken.

De heer *de Graaf* verklaart zijn voorstel in te trekken.

De heer *Bisdor* moet onderstellen, dat die post eigenlijk eene vermoede verhooging is van het traktement van den rektor. Anders is er geen kwestie van of hij is te hoog, te meer, daar boven en behalve het zoo even reeds aangevoerde nog volgens het zeggen van den heer *Pabst* de lokalen zoo klein zijn.

De heer *de Muralt* acht het wenschelijker, ook met het oog op het besluit omtrent de bijlagen, daarin niet te spreken van onvoorziene uitgaven, waarvoor men aan het slot der begroting een afzonderlijk hoofdstuk aantreft. Spr. geeft dus in overweging, eene andere uitdrukking te bezigen, b.v. *verdere uitgaven*.

Met 18 stemmen tegen die van den heer *Bisdor* wordt het amendement van den heer *Bisdor* verworpen, waarna het artikel, gewijzigd in den geest als de heer *v. Doorn* heeft voorgesteld, zonder omvraag wordt aangenomen.

No. 103. *Jaarwedden van onderwijzers en verdere kosten van openbare scholen* f 21,400

De komm. heeft voorgesteld dit te brengen op f 21000.

De heer *de Muralt* herinnert, dat volgens het jongste raadsbesluit, het traktement van elk onderwijzer boven de f 300 door den raad zal worden bepaald; het dagel. bestuur is doordrongen geweest der behoefte aan wijziging der vroeger vastgestelde verordening ten gevolge der herhaaldelijk voorgestelde verhoogingen; maar het zal, zegt Spr., ook ligt gebeuren, dat van tijd tot tijd een onderwijzer van de eene school naar de andere zal verplaatst worden met of zonder verhooging van traktement; dat dit echter niet alleen van invloed zal zijn op de specificatie in de bijlage vermeld, maar ook op de totale kosten van iedere school afzonderlijk. Men zou dan telkens verandering door af- en overschrijving moeten brengen in de bijlage, en daarom zou Spr. in overweging geven, voor de gezamenlijke onderwijzers-traktementen van alle scholen een post uit te trekken op de bijlage, gelijk men b.v. gedaan heeft op het hoofdst. politie. Daarom stelt Spr. voor te lezen litt. *a*, jaarwedde van de onderwijzers. Spr. zou hetzelfde willen doen voor de verschillende onderwerpen, wat de komm. heeft voorgesteld alleen met betrekking tot de onvoorziene uitgaven, en onder afzonderlijke posten vermelden; *b*. Jaarwedden der onderwijzeressen van de bewaarscholen; *c*. kosten van onderhoud en aankoop van meubelen boeken enz.; *d*. kosten van verwarming en verlichting op al de scholen; *e*. vergoeding van drie hoofdonderwijzers; *f*. onderwijs in het teekenen, handwerken en de gymnastiek, enz.; en dan ten slotte een enkele post voor veranderlijke en verdere uitgaven, alles een totaal uitmakende van f 21400. Voor 13 dagen zijn reeds twee traktementen, op de school der 1ste. soort (Nicolai Kerkhof). verhoogd, waarvan de komm. nog geen kennis droeg; dat maakt reeds een verschil van f 150. Verder is in de verordening, de vorige week gewijzigd, bepaald, dat op de bewaarschool ééne hoofdonderwijzeres en 6 of 7 hulponderwijzeressen of helpsters zullen zijn; dat getal is dus ook vermeerderd, en wel om dezelfde reden waarom het lokaal vergroot is, tengevolge van het toenemend bezoek der school. In de bijlage tot de begroting is alleen voorgedragen het bij de opmaking aanwezig en dus bij den aanvang des jaars met zekerheid bekend getal onderwijzers, maar in ieder geval zullen aan bezoldigingen op die bewaarschool f 100 meer moeten betaald worden dan nu is voorgesteld. Dat is reeds een verschil van f 250, makende dus met het voorgestelde cijfer van f 21400, f 21650. Nu acht Spr. zich verplicht reden te geven, waarom hij er tegen zou zijn, op den post van onvoorziene het totaal cijfer te verminderen zoo als de commissie voorstelt. Men heeft in de bijlage alleen in detail uitgetrokken, wat men bepaald weet, dat zal worden uitgegeven, zoodat, als het in den loop aan het volgend jaar noodzakelijk zou worden een traktement te verhoogten, men dat niet zou kunnen doen, uit een der voorgestelde cijfers voor traktementen, maar uit den post voor onvoorziene. Maar Spr. heeft daarvoor nog een andere reden: de raad heeft bepaald, dat ook onderwijs in de gymnastiek zou gegeven worden; men heeft de kosten van de gymnastiek, met die voor de teekenlessen en de handwerken op f 1000 begroot. Alvorens echter tot het onderwijs in de gymnastiek te kunnen overgaan, zal men op de scholen daartoe de gelegenheid tot stand moeten brengen, en daaraan is verbonden op het allerm minst eene uitgaaf van f 600 voor het eerste jaar te betalen onvoorziene. Hoe zal men dus dat kunnen inrigten, als de post voor onvoorziene nog met f 400 verminderd wordt? Spr. weet wel, dat men zal kunnen zeggen, dat het aan te vullen is uit het hoofdstuk voor onvoorziene uitgaven, maar bij alle zaken van eenig belang wordt daarop reeds gewezen. Die post is dan ook zoo hoog niet, en Spr. acht het beter in overeenstemming met het begrip eener begroting, dat men de zaken zooveel mogelijk begroot op de artikelen zelve, waartoe de uitgaven behooren. Op grond

daarvan stelt Spr. voor, f 250 meer op de lijst te ken dan door B. en W. op dit artikel is voor

De heer *Jongeneel* wil gelooven, dat de nieuwe plan van den heer *de Muralt* om de schoolwezen zeer fraai is, maar meent, dat het toch niet zoo dadelijk op de hoogte kan, het te kunnen beoordeelen. Zoo B. en W. plan mededeelen, zal de raad het gaarne weging nemen, maar op dit plan van den *Muralt* meent Spr., dat men op het oog het besluit kan nemen.

De *Voorz.* vraagt of verhooging wel noodig komt hem voor, dat in de tabel no. 9 geramd is om in de behoefte te voorzien. Als postjes van onvoorziene voor elk der posten te ken te zamen telt, verkrijgt men f 620, voegd bij hetgeen op dezelfde bijlage ten onvoorziene voorkomt, een cijfer geeft van Spr. meent, dat daaruit gemakkelijk kan worden wat noodig is, om te voorzien in de gingen, die verband zijn of te ontmoet gezien worden.

De heer *de Muralt* zegt, dat men in ieder toch de posten zal moeten verhoogten, die reeds meer bedragen dan bij het opmaken der is voorgesteld. De raad zelfs heeft de trakts reeds met f 150 verhoogd; die moet men wel daarin opnemen; boven het getal hier uit ken zijn er reeds twee personen meer aan de school aangesteld; de bewaarschool is verbou aanzienlijk uitgebreid, en wanneer men nu reeds meer uitgeeft, dan in de bijlage wordt gesteld, en het vrij zeker is, dat er in des jaars nog eene helpster zal bijkomen, het toch niet te veel daarvoor f 100 meer te nen. De redenen waarom Spr. tegen de vermin ring van die onvoorziene of algemeene kosten stemmen, zijn niet afhankelijk van een plan van raad, waaraan B. en W. in 1859 geen uitv konden geven, door de verplaatsing der school verbouwing der lokalen. Spr. zal, zoo zijn den geen ingang vindt, geen amendement tot verbe van onvoorziene maar een afzonderlijk amend voorstellen tot verhooging van litt. *h* voor de van het Nikolai-kerkhof en van litt. *a* voor de bewaarschool, en in ieder geval eene derlijke stemming verlangen over de gezamen posten der onvoorziene uitgaven, door de bijeenge trokken, om zich tegen de vermin daarvan te verklaren.

De heer *Boer* zegt, dat de zaak eigenlijk neêrkomt, of in de begroting de bijlage zal opgenomen, op zoodanige wijze, dat B. en W. bonden zijn aan de sommen voor elke school trokken, of aan sommen, die voor verschillende briecken van kosten, als verwarming, schoolbehoe enz. zullen worden vastgesteld. Wat de heer *de* wil, vormt zeer zeker een afwijking op het gister avond aangenomen, en heeft de strekking koll. van dagel. bestuur eene meerdere gemakke heid te schenken, om zich in de administratie te wegen. Van dien kant is het bij dit onder allezins aan te bevelen, waar het bijna met mogelijkheid te zeggen is, of niet voor ééne eens iets *minder*, voor eene andere iets *meer* zou worden uitgegeven. Neemt men het stelsel van heer *de Muralt* aan, dan is het dagel. bestuur dergelijke kleine vrijheden gemagtigd en dat strekken in het belang van het onderwijs; blijft bij het strenge denkbeeld gister avond aangenomen dan kan het van dergelijke bevoegdheid geen gebre maken, en zal telkens, wanneer op de eene sch iets te veel is uitgetrokken, waarmede men in te weinig eener andere zoude willen voorzien, alleen bij eene af- en overschrijving krachtens raad besluit kunnen plaats hebben.

De heer *Visscher* begrijpt niet, dat de heer altijd dien teruggang wenscht; Spr. wenscht niet, maar openbaarheid, en begrijpt volstrekt argument niet, dat er verwarring zou ontstaan. komm. stelt voor, al die onvoorziene uitgaven één geheel te brengen, maar daardoor geeft zij en W. de magt, om die onvoorziene uitgaven goedvinden over de verschillende scholen te deelen.

(*Vervolg morgen*).